

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość XV > Wartość życia człowieka w aspekcie społecznym. Jestem członkiem danego społeczeństwa

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Otrzymując wiarę i dziedzicząc wartości i treści, jakie składają się na całokształt kultury własnego społeczeństwa, dziejów własnego narodu, każdy i każda z was zostaje duchowo obdarowany w samym swoim indywidualnym człowieczeństwie. (...) Nie możemy wobec tego dziedzictwa zachowywać postawy biernej czy wręcz marnotrawnej. (...) Musimy uczynić wszystko, na co nas stać, aby to duchowe dziedzictwo przejąć, potwierdzić, utrzymać i pomnożyć”.

Jan Paweł II, *Abyście umieli zdać sprawę z nadziei, która jest w was*, List Apostolski Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji Międzynarodowego Roku Młodzieży, 31.03.1985, 11, w: Jan Paweł II, *Młodość nadzieją Kościoła*, Warszawa 2005, s. 35.

„Katolicka nauka społeczna mówi w tym przypadku o społecznościach „naturalnych”, aby wskazać na szczególny związek zarówno rodziny, jak i narodu z naturą człowieka, która ma charakter społeczny. Podstawowe drogi tworzenia się wszelkich społeczności prowadzą przez rodzinę i co do tego nie można mieć żadnych wątpliwości”.

Jan Paweł II, *Pamięć i tożsamość*, Kraków 2005, s. 73.

„To prawdziwe życie, które wciąż próbujemy osiągnąć, jest związane trwaniem w egzystencjalnej jedności z „ludem” i dla każdej jednostki może się realizować jedynie w „my”. Zakłada ono właśnie wyjście z obozów własnego „ja”, ponieważ jedynie otwarcie tego uniwersalnego podmiotu otwiera również spojrzenie na źródło radości, na samą miłość – na Boga”.

Benedykt XVI, enc. *Spe salvi*, 14.

„Jeśli znaleźliśmy sens życia w Chrystusie, nie możemy być obojętni wobec kogoś, kto cierpi czy jest smutny”.

Franciszek, Twitter, 22 czerwca 2013, cyt. za: *Alfabet Franciszka*, oprac. P. Żyłka, Kraków 2013, s. 120.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc, i w śmierci należymy

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość XV > Wartość życia człowieka w aspekcie społecznym. Jestem członkiem danego społeczeństwa

do Pana. Po to bowiem Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanować tak nad umarłymi, jak nad żywymi. Dlaczego więc ty potępiasz swego brata? Albo dlaczego gardzisz swoim bratem? Wszyscy przecież staniemy przed trybunałem Boga. Napisane jest, bowiem: Na moje życie – mówi Pan – przede Mną zegniesz się wszelkie kolano. A każdy język wielbić będzie Boga. Tak, więc każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu” (Rz 14,7-12).

Por. Kpł 19, 11-18; Syr 4,7; J 13,1-18; 13,34-35; 15,13; Rz 12,3-21.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

2212. „Czwarte przykazanie naświetla także inne związki w społeczeństwie. W naszych braciach i siostrach widzimy dzieci naszych rodziców; w naszych kuzynach – potomków naszych przodków; w naszych współobywatelach – synów naszej ojczyzny; w ochrzczonych – dzieci naszej matki, Kościoła; w każdej osobie ludzkiej – syna lub córkę Tego, który chce być nazywany «naszym Ojcem». Dlatego więc nasze związki z bliźnim mają charakter osobowy. Bliźni jest nie tylko «jednostką» zbiorowości ludzkiej, ale jest «kimś», kto z racji swojego wiadomego pochodzenia zasługuje na szczególną uwagę i szacunek”.

Por. KKK 2199; 2212; 2239.